

РЕШЕНИЕ

№ 2759

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1812** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Геймпром“ ООД, [населено място] представлявано от управителя М. Т., чрез пълномощника му адв. Б. П. от САК, срещу Решение № 5952 от 21.12.2023 г., постановено по АНД № 8026/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП - София, на основание чл. 180, ал. 1 ЗДДС на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 86, ал. 2 ЗДДС, в частта относно основанието за налагане на имуществената санкция от чл. 180, ал. 1 ЗДДС на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС.

Касаторът счита въззивното решение за неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди, че АУАН е съставен след законовите срокове, предвидени в ЗАНН и нарушението е описано ненадлежно и неясно. По подробно изложени в касационната жалба съображения се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателно постановление.

Касаторът в с.з. не се явява, не се представлява.

Ответникът - директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП, в с.з. не се явява, не се представлява, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, съответно оспореното решение правилно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП - София, на основание чл. 180, ал. 1 ЗДДС на „Геймпром“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 86, ал. 2 ЗДДС. Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС е приел за установено, от фактическа страна следното:

При извършена проверка на място от контролните органи на дружеството, възложена с Резолюция № П-22222520216092-ОРП-001/29.12.2020 г., за която бил съставен Протокол № 1583368/26.02.2021 г., като видно от съдържанието му, били проверени първични и вторични счетоводни документи и регистри и били приобщени декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение с „Геймпром“ ООД. С нарочно искане № П-22222520216092- 040-002/25.03.2021 г. от проверяващия екип на ТД на НАП София, от дружеството било изискано да представи фактури от доставчици от ЕС, протоколи за самоначисляване по чл. 117 ЗДДС, транспортни документи и банкови извлечения за периода 01.01.2019 г.- 31.12.2020 г., като същите постъпили в ТД на НАП с придружаващо писмо вх. № 2553-03- 301/05.04.2021 г. В рамките на извършената проверка и въз основа на представените документи било констатирано горепосоченото забавяне при изпълнение на задължението за самоначисляване на ДДС във връзка с покупката на игрални автомати, за която била издадена фактура № 96113772/05.09.2019 г. на стойност 90 000 евро, издадена от търговско дружество IGT- Еигоре В.В. със седалище в Кралство Н..

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, вр. ал. 2 от ЗДДС от страна на дружеството, поради което е съставен и надлежно връчен на управителя на дружеството АУАН № F617133/22.06.2021 г..

В срокът по чл. 44, ал. 1 ЗАНН срещу АУАН са били депозираны възражения, заведени с вх. № 2553-03-501/25.06.2021 г., с доводи за допуснати при съставяне на АУАН съществени нарушения на процесуалните правила и за маловажност на нарушението. Директорът на дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП – София след преценка, че наведените възражения не са основателни, на 08.07.2021 г. е издал обжалваното Наказателно постановление № 585925 - F617133/08.07.2021 г., с което на основание чл. 180, ал. 1 ЗДДС е наложил на „Геймпром“ ООД, имуществена санкция в размер на 1760, 25 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 86, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на изложената фактическа обстановка първостепенния съд от правна страна е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални

нарушения, които да са довели до накърняване правото на защита на санкционираното дружество. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са надлежно предявени и връчено. АУАН и НП съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като са спазени сроковете за издаването им.

На следващо място, СРС е приел, че настоящия случай съгласно чл. 63, ал. 1 ЗДДС вр. чл. 25 ал. 2 ЗДДС данъчното събитие е възникнало на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоките, на 05.09.2019 г., предвид което данъкът е станал изискуем на 15.10.2019 г. във връзка с което е заключил, че дружеството е следвало да начисли данъка като издаде протокол по чл. 117 ЗДДС в срок до 30.10.2019 г. Въззивният съд е приел, че правилно и обосновано като дата на извършване на нарушението е посочена дата 15.11.2019 г. - първия ден след изтичане на срока, в който дружеството е следвало да подаде справка - декларация, съставена въз основа на отчетните регистри за данъчен период месец октомври 2019 г., тъй като съгласно чл. 126 ал. 2 ЗДДС до изтичане на този срок дружеството е разполагало с възможността да поправи грешката в справката - декларация като подаде нова справка –декларация, в която да включи протокола по чл. 117 ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС. В тази връзка съдът е счел за законосъобразно ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 ЗДДС.

На следващо място по отношение на определената приложимата санкционната разпоредба за извършеното нарушение, въззивният съд е приел, че като основание за определяне налагане на имуществената санкция в НП е посочена разпоредбата на чл. 180, ал. 1 ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. Съдът е установил, че нормата на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС предвижда специален състав на административнонаказателна отговорност за лице, което не начисли ДДС, в установения срок и по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит, като в този случай имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци следва да се определи в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. Въззивният съд е приел, че в случая за дружеството съществува възможност да приспадне дължимия върху доставката на услуга ДДС, доколкото съгласно изричната норма на чл. 69, ал. 1, т. 3 ЗДДС, по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит, като с оглед на което административнонаказателната отговорност на дружеството за извършено нарушение по несвоевременно начисляване на ДДС следва да се ангажира на основание разпоредбата на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС.

При тези мотиви НП е изменено в частта относно основанието за налагане на имуществената санкция от чл. 180, ал. 1 ЗДДС на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Анализирайки събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС правилно е приел, че в хода на проведеното АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, основание за отмяна на НП.

Необосновани и неоснователни са доводите на касатора за неотчетено от СРС нарушение на чл. 34 ЗАНН. Съгласно приложимата разпоредба на чл. 34, ал. 1 ЗАНН

не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. За да се изпълнят императивните изисквания на закона при съставяне на АУАН административнонаказващият орган трябва да събере необходимите доказателства и да изследва всички факти и обстоятелства, като прецени дали действително е извършено нарушение. Установяването на извършено нарушение предполага установяването на неговия автор, а не обратно. Нарушителят се счита за открит тогава, когато в писмен документ, свидетелски показания или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждат съмнение по отношение авторството на нарушението. В случая за установяване на нарушението е била необходима и допълнителна информация, изискана от контролните органи в хода на започналата проверка, като видно от показанията на свидетелката К. документите относно извършените ВОП са предоставени на 05.04.2021 г. В тази връзка правилно и обосновано съдът е приел, че нарушителят следва да се счете за открит на 05.04.2021 г., когато на органите на НАП са предоставени фактурите от доставчиците в ЕС, отразени във VIES декларации, за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и протоколи за самочинасяване по чл. 117 ЗДДС за същия период. Категорични данни за нарушението и неговия автор са били налице от 05.04.2021 г., тъй като нарушителят е бил известен на административнонаказващия орган съгласно проверка за установяване на факти и обстоятелства по отношение на касатора, възложена с резолюция № Резолюция № П-22222520216092-ОРП-001/29.12.2020 г. АУАН е съставен на 22.06.2021 г., поради което правилно не са приети за основателни оплакванията за нарушаване на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Неоснователни са и доводите на касатора за ненадлежно и неясно описание на нарушението. Както е приел и въззивният съд, АУАН и НП съдържат изискуемите от чл. 42, респективно чл. 57 ЗАНН реквизити. И в двата акта нарушението е описано с необходимите съставомерни белези, достатъчно ясно, за да може да разбере санкционирания субект за какво е обвинен и съответно съдът да извърши преценка на нарушението.

Обосновано и в съответствие със събраните доказателства СРС е приел, че извършеното нарушение е безспорно установено. Както е прието и от СРС съгласно чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. По силата на чл. 86, ал. 2 ЗДДС данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Данъчното събитие е настъпило на 05.09.2019 г. датата на която игралното оборудване е придобито от дружеството, съгласно чл. 25, ал. 2 ЗДДС и на 15.10.2019 г. длъжният ДДС в посочения в НП размер е станал изискуем. За получателя е възникнало задължение да го начисли съгласно разпоредбите на чл. 86, ал.1, т. 1 – т. 3 ЗДДС, вр. чл.117, ал.1, т.1 ЗДДС, като издаде протокол не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. В

случая протокола по чл. 117, ал. 1 ЗДДС е издаден със закъснение – на 01.02.2020 г. и дължимият данък е бил начислен за данъчен период м. февруари 2020 г., а е следвало да се начисли данъка като издаде протокола по чл. 117 ЗДДС в срок до 30.10.2019 г. Издаването на протокол по реда на чл. 117 ЗДДС, но без същият да е бил деклариран не е равнозначно на изпълнение на задължението по чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС. Предвид това правилно е прието, че дружеството е нарушило чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС, вр. ал. 2 на същия текст. Съгласно чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Предвид това правилно е прието, че нарушението е извършено на 15.11.2019 г. – първия ден след изтичане на срока, в който дружеството - въззивник е следвало да справка - декларация, съставен въз основа на отчетните регистри за данъчен период месец октомври 2019 г., тъй като съгласно чл. 126 ал. 2 ЗДДС до изтичане на този срок дружеството - жалбоподател е разполагало с възможността да поправи грешката в справката - декларация като подаде нова справка – декларация, в която да включи протокола по чл. 117 ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС.

На следващо място, настоящия състав счита, че за да гарантира спазването на тези изисквания чл. 180а, ал. 1 ЗДДС постановява, че регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лева. Следователно правилно дружеството касатор е санкционирано с налагането на имуществена санкция в определения размер.

Настоящият съдебен състав споделя и изводите на СРС за липса на основания за приложимост на чл. 28 ЗАНН в настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 93, т. 9 НК, за да се определи един случай като "маловажен" се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В хода на производство пред първостепенния съд не са представени доказателства, обуславящи извод за по-ниска степен на обществена опасност на процесното нарушение в сравнение с други нарушения от същия вид. Всъщност, налице са обстоятелства, типични за нарушение от този вид. В същото време не се установяват и такива смекчаващи обстоятелства, които с оглед на своя интензитет или брой, да се характеризират с изключителност или многобройност и да надхвърлят хипотезите на типичните случаи на нарушения от този вид. Не може да се приеме за смекчаващо обстоятелство доводът, че макар и със закъснение е издаден Протокол по чл.117 ЗДДС и не са настъпили негативни последици за фиска. Протоколът е издаден със закъснение и то след като по отношение на дружеството е било възложено извършване на проверка. Доколкото процесното нарушение е формално такова, на простото извършване, ирелевантна се явява липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. Във връзка с довода за ненастъпили негативни последици за фиска следва да се отчете значимостта на регулираните обществени отношения в сферата на данъчното облагане. В този смисъл разпоредбата на чл. 86, ал. 1 ЗДДС се явява гаранция за своевременното начисляване на дължимите

данъци и събираемостта им.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5952 от 21.12.2023 г., постановено по АНД № 8026/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 94-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: